

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010900
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8718010900.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.02.2020, v trestnej veci obžalovaného ml. D. I., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného mladistvého proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/109/2018 zo dňa 25.04.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného mladistvého D. I..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 5T/109/2018 zo dňa 25.04.2019 uznal obžalovaného mladistvého D. I. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

-dňa 25.06.2017 v čase okolo 01:00 až 02:00 hod. na mieste verejnosti prístupnom v obci Spišské Bystré v časti zvanej Kubašok, okres Poprad, pri miestnom amfiteátri, v čase konania sa podujatia Súťaže hasičov s Open party a Jánskymi ohňami a za prítomnosti viacerých osôb ako účastníkov tohto podujatia fyzicky napadol T. O. takým spôsobom, že ho opakovane udieral päťami do oblasti hlavy, pričom mu týmto podľa znaleckého posudku spôsobil trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov a drobnou tržnou ranou na chrbte nosa, otras mozgu a zlomeninu koruniek veľkého a malého rezáka v čeľusti vpravo hore a neúplné vyklbenie veľkého rezáka vľavo hore, kde tieto zranenia si vyžiadali hospitalizáciu poškodeného a chirurgický zákrok - repozíciu zlomeniny nosových kostí a následné liečenie dané najzávažnejším poranením a to trieštivou zlomeninou nosových kostí s posunom úlomkov a drobnou tržnou ranou na chrbte nosa, ktoré si objektívne vyžadovalo liečenie po dobu v priemere 2-3 týždňov.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona a § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 /troch/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmiennečne odložil.
Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu vo výmere 1 /jedného/ roka.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu uložil povinnosť zaplatiť T. N., a.s. B. XX, XXX XX W., IČO: 35 942 436, náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 587,12,--eur.

Dňa 02.05.2019 Okresnému súdu Poprad bolo doručené odvolanie mladistvého obžalovaného D. I. proti rozsudku, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca odvolanie odôvodnil podaním,

ktoré bolo doručené súdu dňa 05.09.2019. Obhajca konštatuje, že napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne. Súd nesprávne vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Ako dôkazy o vine obžalovaného boli použité najmä svedecké výpovede. O priebehu udalostí sa nepodarilo zabezpečiť nijaké fotografie, videozáznamy alebo listinné dôkazy. V konaní pred súdom boli vypočutí svedkovia T. W., T. P., H. P., P. P., P. Q., D. C., U. F., B. T., D. F. a poškodený T. O..

Obhajca následne v odôvodnení poukazuje na časti výpovedí jednotlivých svedkov. Na základe týchto častí konštatuje, že táto skupina svedkov neposkytla na hlavnom pojednávaní súdu nijaké dôkazy o vine obžalovaného mladistvého D. I.. Spomedzi výpovedí svedkov sa vyníma hlavne výpoveď svedka P. Q., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal o tom, že videl, ako sa obžalovaný bije s poškodeným O., pričom tento svedok na otázku obhajcu, či má vedomosť o tom, že by obžalovaný udrel poškodeného konkrétnym úderom do konkrétnej oblasti na tele, odpovedal: „To si už veľmi nepamätám či ho trafil alebo nie, ale videl som, ako sa tam naťahujú.“ Ďalej uviedol, že pri tomto incidente boli všetci tí chlapi, ktorí sú zavolaní pred súd ako svedkovia.

Obhajca považoval za potrebné dať do pozornosti skutočnosť, že Obvodným oddelením PZ v Hranovnici bola celá vec prešetrná bezprostredne, pričom v prvotnom konaní sa nepodarilo stotožniť osoby, ktoré mali predmetného incidentu bitky sa zúčastniť. Podnet, na základe ktorého sa začalo vyšetrovanie predmetných trestných činov, prišiel z Kriminálnej polície Poprad, pretože svedok P. Q. bol vyšetrovaný v inej trestnej veci a počas tohto vyšetrovania mal údajne ponúknuť polícii pomoc pri objasňovaní týchto trestných činov. Následne bol v konaní vypočutý a označil obžalovaného D. I. ako útočníka, čo na hlavnom pojednávaní znova odvolal. Výpoveď tohto svedka v žiadnom prípade nemožno považovať za dôveryhodnú. V prvom rade pretože príliš často menil podstatný obsah svojich výpovedí a v druhom rade, z dôvodu vlastného trestného stíhania, kedy bol pravdepodobne motivovaný vidinou nižšieho trestu v jeho trestnoprávnej veci. Je potrebné takisto spomenúť fakt, že jeho výpoveď je v priamom rozpore s výpoveďami ostatných svedkov, ktorých označil, že mali stáť v kruhu a na celú udalosť sa prizerať presne tak ako on, pričom všetkých 8 svedkov toto tvrdenie poprelo. Na základe takejto výpovede nemohol súd dospieť k rozhodnutiu o vine obžalovaného mladistvého D. I., pričom má za to, že takéto rozhodnutie je v priamom rozpore so základnou zásadou trestného konania v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Svedok poškodený T. O. vo svojej výpovedi uvádzal, že si pamätá len to, že do neho strkali nejakí cigáni a viac už nevie. Na otázku prokurátora, či vie povedať, že mu zranenia mohol spôsobiť obvinený, odpovedal: „Mohol, boli sme dosť blízko seba.“ Obhajca zdôrazňuje, že vo výpovediach poškodeného dňa 12.07.2018 a 08.08.2017 vypovedal, že pre množstvo vypitého alkoholu si z celého večera nepamätá vôbec nič, pričom obvineného D. I. nemal nikdy vidieť. K tejto zmene na hlavnom pojednávaní malo dôjsť údajne preto, že si na chodbe súdu po zazretí osoby obžalovaného spomenul na celú udalosť spreď troch rokov. Z tohto dôvodu obhajoba navrhla doplniť dokazovanie, nakoľko považovala za nevyhnutné objasniť, či je možné z medicínskeho hľadiska následkom spôsobených zranení zabudnúť na celú udalosť na takú dlhú dobu a následne si spomenúť tesne pred súdnym pojednávaním. Samosudca tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol s odôvodnením, že odpovede na tieto otázky sa už v spise nachádzajú, s čím však obhajca nesúhlasí. Znalecký posudok znalca P. N. M. hovorí iba o tom, že poškodený utrpel otras mozgu, čo však nie je dôkazom toho, že mohol poškodený následkom tohto otrasu stratiť pamäť na dobu 3 rokov. Má za to, že sú okolnosti svedčiace o nedôveryhodnosti výpovedí svedka poškodeného na hlavnom pojednávaní. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje rozhodnutie súdu za nesprávne, nakoľko vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že obžalovaný D. I. mal spôsobiť zranenia poškodenému a to otras, trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov s drobno-tržnou ranou na chrbte nosa, zlomeninu korúnok veľkého a malého rezáka v čeľusti vpravo hore a neúplné vykĺbenie veľkého rezáka vľavo hore, nakoľko ani jeden z vypočutých svedkov nebol svedkom toho, že by obžalovaný D. I. udrel poškodeného T. O. do tváre a to s takou razanciou, že by mu mohol spôsobiť opísané zranenia. Obhajca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/109/2018 zo dňa 25.04.2019 podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil vo výroku o vine a súčasne vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe

tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného mladistvého D. I. nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v rámci vykonaného dokazovania postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval skutočnosti svedčiace proti obžalovanému ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, v oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby umožnili spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom súdu prvého stupňa došlo k naplneniu základnej zásady trestného konania vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por.

Následne súd hodnotil dôkazy vykonané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Týmto postupom došlo k naplneniu základnej zásady trestného konania vyjadrenej v § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku podrobne rozobral jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Pri hodnotení dôkazov súd dával jednotlivé skutočnosti vyplývajúce z dôkazných prostriedkov do vzájomnej súvislosti a správne poukázal na to, že obžalovaný je usvedčovaný predovšetkým svedeckou výpoveďou svedka P. Q.. Tu je potrebné zdôrazniť, že ide o svedka, ktorý je z prostredia obžalovaného. Ide o svedka, s ktorým obžalovaný spoločne prišiel na predmetnú akciu. Rovnako súd prvého stupňa správne hodnotil aj výpoveď svedka B. T., ktorý síce na hlavnom pojednávaní zmenil výpoveď, no súd prvého stupňa odstraňoval rozpory, ktoré vznikli medzi výpoveďou svedka v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Tieto výpovede dával do vzájomných súvislostí a na základe výpovedí tak svedka P. Q. aj svedka B. T. možno ustáliť, že konflikt vznikol práve medzi obžalovaným ml. D. I. a poškodeným T. O..

Obhajoba v rámci odvolacích námietok poukazovala nielen na rozpory vo výpovediach svedka P. Q., ale hodnotila aj postup orgánov činných v trestnom konaní v štádiu prípravného konania. Hodnotili práve okolnosť, že nepodarilo sa na začiatku zistiť páchatela tohto skutku a až po tom, čo Kriminálna polícia Poprad vykonávala vyšetrovanie v inej trestnej veci, svedok P. Q. označil ako útočníka ml. D. I.. Podľa názoru obhajoby, nejde o dôveryhodnú svedeckú výpoveď. Vyslovujú názor, že má byť motivovaná vidinou nižšieho trestu v jeho trestnoprávnej veci. Tu je potrebné uviesť, že krajský súd takéto podozrenia, ktoré vyslovila obhajoba, nezistil. V prípade, že by takéto skutočnosti boli preukázané, je potrebné zdôrazniť, že svedok P. Q. bol poučený aj o následkoch krivej svedeckej výpovede. Je málo pravdepodobné, že by po takomto poučení vystavoval sa nebezpečenstvu trestného stíhania.

Krajský súd je toho názoru, že súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy a zistil skutkový stav, o ktorom niet pochybností.

Následne súd prvého stupňa sa zaoberal právnou kvalifikáciou konania obžalovaného ml. D. I. a stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že obžalovaný ml. D. I. svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorý bol spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a to po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, s úmyslom priamym.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zhodnotil osobu mladistvého D. I.. Ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, že pri svojom rozhodovaní ako priťažujúcu okolnosť uviedol spáchanie dvoch trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že pred spáchaním skutku viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.)

Súd prvého stupňa aplikoval správne ustanovenia o ukladaní trestu mladistvému. Rovnako, keďže ukladal trest za dva trestné činy, aplikoval ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. po ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody. Ušlo pozornosti súdu prvého stupňa, že pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody je potrebné ukladať trest podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný. V danom prípade súd prvého stupňa pochybil, keď ukladal trest podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., kde trestná sadzba je v rozmedzí 6 mesiacov až 2 roky a neprihliadal na ustanovenie § 364 ods. 1 Tr. zák., kde trestná sadzba je v rozmedzí až na 3 roky. Správne mal súd prvého stupňa ukladať trest odňatia slobody

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., teda podľa ustanovenia najprísnejšie trestného. Toto pochybenie krajský súd nenapravoval, pretože dospel k záveru, že účel trestu u mladistvého je možno dosiahnuť výchovným trestom nad dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého súd prvého stupňa podmiennečne odložil a určil najkratšiu skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. No na druhej strane krajský súd musel poukázať na pochybenie v postupe súdu prvého stupňa.

Výrok, ktorým bolo rozhodnuté o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody, nebol napadnutý, napriek tomu krajský súd ho preskúmal a dospel k záveru, že je v súlade s výrokom o vine.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.